Dosarul nr.4r-559/26 Judecătoria Drochia sediul Central
/4-25133759-03-4r-03022026/ Judecător: Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
în numele Legii

12 martie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Viorica Severin, Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către **avocatul Grigore Postovanu în interesele contravenientului Boghean Nicolai,** împotriva hotărârii judecătoriei Drochia sediul Central din 23.12.2025, emisă în cauza **Boghean Nicolai**, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 78/1 Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

La data de 02 septembrie 2025, orele 19:40, contravenientul Boghean Nicolai aflându-se la domiciliu în satul *****, l-a agresat fizic pe fiul minor *****, a.n. *****. Astfel, conform raportului de constatare medico-legală nr. 202527P0149 din 05 septembrie 2025 la minorul ***** s-au stabilit leziuni corporale ce se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale.

În temeiul art. 395 Cod contravențional, astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 541262 din 12 septembrie 2025 a fost remis conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Drochia, sediul Central, cu recomandarea aplicării sancțiunii sub formă de „muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Central din 23.12.2025, Boghean Nicolai ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod Contravențional al RM și i s-a aplicat sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 (patruzeci) ore. În temeiul art. 37 alin. (5) Cod Contravențional al RM, contravenientul Boghean Nicolai ***** a semnat un angajament prin care s-a obligat să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul. În temeiul art. 37 alin. (6) Cod Contravențional al RM, i s-a explicat contravenientului

Boghean Nicolai ***** că, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs avocatul Grigore Postovanu în interesele contravenientului Boghean Nicolai, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Central 23.12.2025 cu încetarea procesului contravențional intentat împotriva lui Boghean Nicolai, ca fiind neîntemeiat și probat insuficient.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că hotărârea instanței de fond este nelegală și urmează a fi casată, întrucât a fost pronunțată cu încălcarea gravă a dreptului la un proces echitabil, fiind contrară atât prevederilor Codului contravențional, cât și standardelor stabilite de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Apărarea a susținut că instanța de fond a examinat cauza în lipsa audierii nemijlocite a victimei minore, deși aceasta constituia proba esențială a acuzării, limitându-se la invocarea formală a necesității evitării revictimizării, fără a aplica măsuri alternative de audiere. În aceste condiții, concluziile instanței s-au întemeiat pe declarații indirecte, neconfirmate, ceea ce contravine principiului contradictorialității și dreptului la apărare.

De asemenea, s-a invocat că declarațiile mamei minorului, persoană interesată în cauză, au fost utilizate ca probă decisivă, deși aceasta nu a fost audiată în ședință de judecată, fiind astfel lipsită partea apărării de posibilitatea de a o supune interogatoriului, fapt ce afectează grav egalitatea armelor.

Totodată, partea apărării a evidențiat existența unei contradicții esențiale în motivarea hotărârii, instanța reținând simultan atât existența unei poziții de apărare, cât și o pretinsă recunoaștere a vinovăției de către recurent, concluzii care se exclud reciproc și care afectează legalitatea și previzibilitatea soluției.

În ceea ce privește probatoriul, s-a arătat că raportul de expertiză medico-legal are un caracter pur orientativ, fiind exprimat în termeni de probabilitate, fără a stabili cu certitudine legătura dintre leziunile constatate și fapta imputată recurentului. Instanța ar fi acordat în mod nejustificat valoare determinantă acestei probe, răsturnând sarcina probei în defavoarea persoanei sancționate.

În final, apărarea a subliniat că instanța de fond a ignorat dubiile rezonabile existente în cauză, referitoare la autorul faptei, mecanismul producerii leziunilor și circumstanțele concrete, interpretând probele exclusiv în defavoarea recurentului, cu încălcarea prezumției de nevinovăție.

Conform prevederilor art. 471 alin. (1) Cod Contravențional, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 23.02.2026, a parvenit referință de la avocatul Rusu Virgiliu în interesele lui *****, prin care a solicitat respingerea recursului declarat în interesele contravenientului Boghean Nicolai, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că partea apărării nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Subsecvent, Colegiul penal menționează că potrivit art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului.

În sensul dat, Colegiul penal verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Totodată, conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere

a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico- ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Sub aspect factual, materialele cauzei denotă faptul că, la data de 02 septembrie 2025, orele 19:40, contravenientul Boghean Nicolai aflându-se la domiciliu în satul *****, l-a agresat fizic pe fiul minor *****, a.n. *****. Astfel, conform raportului de constatare medico-legală nr. 202527P0149 din 05 septembrie 2025 la minorul ***** s-au stabilit leziuni corporale ce se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Colegiul penal consideră că, vinovăția lui Boghean Nicolai în comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, iar contravenientul Boghean Nicolai și apărătorul acesteia nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare, în acțiunile lui Boghean Nicolai sunt prezente elementele constitutive a contravenției prevăzute de art.78[1] Cod Contravențional – *„Violența în familie, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al*

familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.

În acest context, starea de fapt stabilită de instanța de fond reiese din ansamblul probelor administrate în cauză, apreciate în mod coroborat și în concordanță unele cu altele, care confirmă fără echivoc că contravenientul Boghean Nicolai a exercitat acte de violență fizică asupra minorului *****, acțiuni ce au condus la cauzarea unor leziuni corporale neînsemnate, fapt ce întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod Contravențional.

Tot aici, Colegiul penal reține că declarațiile martorilor, plângerea părții vătămate, procesul-verbal de constatare a contravenției, raportul medico-legal, precum și celelalte mijloace de probă administrate în cauză se completează reciproc și formează un tablou probator coerent, credibil și lipsit de contradicții, fiind suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului dincolo de orice dubiu rezonabil.

La fel, Colegiul penal menționează despre faptul că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 541262 din 12 septembrie 2025, contravenientul Boghean Nicolai a recunoscut vina și a fost de acord cu cele menționate în procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, fapt confirmat prin semnătura acestuia de la rubrica cu nr. 18.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate just de către prima instanță, care a reținut temeinicia încheierii ordonanței privind pornirea procesului contravențional din 12 septembrie 2025 cu privire la contravenție.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptelor contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Boghean Nicolai i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 12.09.2025, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acestuia, însă prin aceste probe ultima nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

Drept urmare, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).

Argumentele invocate de partea apărării nu pot fi reținute ca întemeiate, acestea fiind infirmate de materialul probator administrat în cauză și de modul în care instanța de fond a respectat exigențele legale și jurisprudențiale incidente.

Sub acest aspect critica apărării referitoare la ne audierea victimei minore nu este de natură să atragă nulitatea hotărârii, or instanța de fond a acționat în limitele marjei sale de apreciere, având obligația de a proteja interesul superior al minorului și de a evita revictimizarea acestuia. Tot aici, legislația procesuală și standardele relevante permit ca, în anumite circumstanțe, declarațiile victimei minore să fie valorificate prin alte mijloace probatorii, fără audierea directă, cu condiția ca acestea să fie coroborate cu alte probe. În speță, declarațiile existente au fost susținute de raportul medico-legal, de procesul-verbal contravențional și de celelalte înscrisuri, formând un ansamblu probator suficient.

Așadar, susținerea privind utilizarea declarațiilor mamei minorului ca probă decisivă, fără audierea acesteia în ședință, este nefondată, declarațiile respective nu au avut caracter exclusiv sau determinant, ci au fost analizate în contextul întregului material probator.

În ceea ce privește presupusa contradicție în motivarea hotărârii instanței de fond, Colegiul penal constată că instanța a făcut o analiză detaliată a poziției contravenientului, constatând atât argumentele invocate de acesta, cât și recunoașterea parțială a faptei, ceea ce nu constituie o contradicție, ci o corectă apreciere a probei coroborate. În mod expres, instanța a evaluat declarațiile contravenientului în contextul probatoriului existent și a reținut vinovăția acestuia pe baza ansamblului de probe, fără a se baza exclusiv pe recunoașterea sa de vinovăție.

În continuare, cu referire la raportul de constatare nr. 202527P0149 din 05 septembrie 2025, Colegiul penal reține că acesta nu a fost apreciat în mod izolat, ci în corelare cu procesul-verbal al contravenției, depozițiile martorilor și celelalte probe administrate. Așadar, raportul nominalizat supra a constituit un element de probă complementar și nu a răsturnat sarcina probei, nefiind singura bază pentru stabilirea vinovăției contravenientului.

În privința dubiilor rezonabile invocate, Colegiul penal constată că acestea au fost analizate de instanța de fond și apreciate în contextul coroborării tuturor probelor, or examinarea completă a probelor a condus la concluzia că vinovăția lui Boghean Nicolai este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

Mai mult, cu privire la alegațiile apărării referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, Colegiul penal subliniază că instanța de fond a respectat principiul contradictorialității, a oferit părților posibilitatea de a formula probe și a le susține, iar recurentul a fost informat în mod corespunzător despre drepturile și obligațiile sale în cadrul procesului contravențional.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de recurs subliniază că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată, fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri, fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Reieșind din cele expuse și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către **avocatul Grigore Postovanu în interesele contravenientului Boghean Nicolai,** împotriva hotărârii judecătoriei Drochia sediul Central din 23.12.2025, emisă în cauza **Boghean Nicolai**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Judecător: